

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžo/30/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200583
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200583.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Prvá investičná, spol. s r.o., so sídlom Hotel LIPA, Matičné námestie 1, Čadca, IČO : 36 373 401, proti žalovanému: Mesto Čadca, so sídlom Námestie slobody 30, Čadca, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j.: VD 1567/2012Gns z 25. júna 2012, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/79/2012-57 z 8. marca 2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/79/2012-57 z 8. marca 2013 z m e ň u j e tak, že vstup obchodnej spoločnosti Mestská teplárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Palárikova 88, Čadca, IČO : 36 389 480, na strane žalovaného správneho orgánu n e p r i p ú š ť a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením postupom podľa § 93 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP pripustil, aby do konania na stranu žalovaného vstúpil ako vedľajší účastník Mestská teplárenská spoločnosť, a.s., so sídlom Palárikova 88, Čadca, IČO : 36 389 480.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia dôvodil, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodoval vzhľadom na to, že žalobkyňa nesúhlasila so vstupom Mestskej teplárenskej spoločnosti, a.s., so sídlom Palárikova 88, Čadca, IČO : 36 389 480 (ďalej aj „MTS a.s.“) ako vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného. Argumentujúc, že v správnom súdnictve v konaní o žalobe proti rozhodnutiu správneho orgánu nie je vylúčené, aby okrem účastníkov konania, ktorí sú taxatívne vymedzení v § 250 OSP vystupovali aj vedľajší účastníci uviedol, že nakoľko tento inštitút nie je výslovne upravený v piatej časti OSP je potrebné, za aplikácie ustanovenia § 246c ods. 1 vety prvej OSP, použiť zákonnú úpravu uvedenú v § 93 OSP. Vychádzajúc zo základného predpokladu účasti vedľajšieho účastníka v konaní, ktorým je, aby tento mal právny záujem na výsledku konania poukázal na to, že v danom prípade je predmetom prieskumu rozhodnutie žalovaného, ktorým zrušil svoje vlastné opatrenie - oznámenie k ohláseniu drobnej stavby, v ktorom sa konštatovalo, že k uskutočneniu drobnej stavby nemá námietky dodajúc, že k zrušeniu tohto opatrenia došlo na základe protestu prokurátora. V

tejto súvislosti ďalej argumentoval, že ak by došlo k zrušeniu vydaného rozhodnutia zostalo by v platnosti pôvodné oznámenie žalovaného k ohláseniu drobnej stavby zo dňa 27. júla 2009 a ak by došlo k zamietnutiu žaloby, oznámenie žalovaného k ohláseniu drobnej stavby by zostalo zrušené a v tejto súvislosti poukázal na to, že z podania MTS a.s. zo dňa 12. novembra 2012 vyplýva, že v prípade zrušenia pôvodného oznámenia žalovaného k drobnej stavbe bude vedené stavebné konanie, v ktorom bude uznané aj účastníctvo MTS a.s. a preto ako účastník prípadného stavebného konania má táto spoločnosť právny záujem aj na výsledku konania na súde týkajúceho sa prieskumu rozhodnutia, ktorým bolo pôvodné oznámenie žalovaného k ohláseniu drobnej stavby zo dňa 27. júla 2009 zrušené. Preto pripustil, aby do konania MTS a.s. vstúpila ako vedľajší účastník na strane žalovaného.

Proti uzneseniu krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac nesprávnym právnym posúdením veci. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 93 ods. 1 OSP poukázala na to, že preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j.: VD 1567/2012 Gns zo dňa 25. júna 2012 je nesporným konaním, v ktorom sa právo spravidla konštituuje, resp. rozhodnutím sa predchádza jeho porušeniu alebo nepriaznivým právnym následkom dodajúc, že účastníci v tomto konaní nemajú postavenie vzájomných odporcov a v konaní nejde o riešenie sporu o právo. Vychádzajúc zo základného cieľa, resp. poslania správneho súdnictva poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 197/07-44 zo dňa 21. februára 2008, v ktorom ústavný súd zaujal stanovisko k otázke prípustnosti vedľajšieho účastníka do súdneho konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP, citujúc jeho odôvodnenie nasledovne: „... v konaní podľa V. časti druhej hlavy OSP štátny orgán súdnej moci, ktorý je pánom zákonnosti („iura novit curia“), posudzuje zákonnosť postupov a rozhodnutí štátnych orgánov verejnej správy, pričom intervencia tretieho subjektu súkromného charakteru do tohto vzťahu štátnych mocí, v záujme podpory „právneho názoru“ jednej z nich, je bez právneho významu.“

Namietala ďalej, že v konaní podľa druhej hlavy piatej časti OSP je okruh účastníkov taxatívne určený v § 250 OSP tak, že účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný, s tým, že súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením rozhodnutia dotknuté. V tejto súvislosti poukázala skutočnosť, že predpokladom prípustnosti iného účastníka, vrátane vedľajšieho účastníka, do konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP je, že bol účastníkom už v správnom konaní, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie alebo ak sa ho takéto konanie bezprostredne dotýka a že jeho práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté zdôrazniac, že predmetom preskúmania súdom v tomto prípade je rozhodnutie vydané v konaní o proteste prokurátora, nie pôvodné opatrenie správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté, pričom MTS a.s. nebola účastníkom konania v správnom konaní, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie. Z uvedeného dôvodu mala za to, že vzhľadom na vymedzený okruh účastníkov konania podľa druhej hlavy piatej časti OSP, jej nie je možné priznať postavenie vedľajšieho účastníka.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že rozhodnutie ponecháva na zvážení súdu.

Spoločnosť MTS a.s. v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhla napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Zároveň si uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia v sume 542,34 €.

Nesúhlasiac s výkladom ustanovenia § 93 ods. 1 OSP predloženým žalobkyňou v odvolaní uviedla, že podľa ustanovenia § 93 ods. 1 OSP je vedľajšie účastníctvo neprípustné len v taxatívne vymedzených konaniach (o rozvod manželstva, neplatnosť manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je), poukázala na to, že v tomto výpočte nie je uvedené konanie podľa ustanovenia § 244 a nasl. OSP a preto zo znenia ustanovenia § 93 ods. 1 OSP teda možno dovodiť (arg. a contrario), že vedľajšie účastníctvo sa v správnom súdnictve pripúšťa podporiac svoj názor aj odkazovou normou, a to ustanovením § 246c ods. 1 OSP, podľa ktorého sa pre riešenia otázok neupravených v ustanoveniach o správnom súdnictve primerane použijú ustanovenia o. i. tretej časti OSP, vrátane ustanovenia § 93 ods. 1 upravujúceho podmienky prípustnosti vedľajšieho účastníctva.

Plne rešpektujúc nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 197/07 zdôraznila, že

citovaný právny názor bol prijatý v okolnostiach veci, ktorá nevykazuje znaky relevantnej totožnosti s týmto konaním dodajúc, že medzi vecou prejednávanou ústavným súdom a vecou prejednávanou v tomto konaní je podstatný rozdiel, spočívajúci v obsahu napádaného rozhodnutia správneho orgánu, ktoré v tomto prípade priamo odkazuje na jej podnety, ktoré ako zdôraznila, boli spočiatku odmietané žalovaným správnym orgánom aj nadriadeným orgánom (Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci), pričom k zmene prístupu žalovaného správneho orgánu došlo až po vydaní stanoviska Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, následného protokolu nadriadeného orgánu a protestu Okresnej prokuratúry Čadca proti opatreniu, ktorým žalovaný správny orgán akceptoval ohlásenie stavby parkoviska žalobkyne dodajúc, že tento protest sa stal podkladom napadnutého rozhodnutia, čo žalobkyňa v žalobe aj v odvolaní zámerne obchádza.

Považovala za potrebné uviesť, že odlišného posúdenia právneho názoru uvedeného v náleze sp. zn. II. ÚS 197/07 sa dovoľáva aj vzhľadom na neskorší vývoj rozhodovacej činnosti ústavného súdu, ktorou bol tento právny názor prekonaný, konkrétne nálezhom sp. zn. IV. ÚS 57/2011, v ktorom ústavný súd prijal odborné stanovisko teoretikov (H., W.), že aj v správnom súdnictve môže vystupovať vedľajší účastník za podmienok ustanovených v § 93 v spojení s § 246c OSP a podobne nálezhom sp. zn. I. ÚS 223/2009 ústavný súd akceptoval stav, keď v správnom súdnictve vystupoval vedľajší účastník, tohto akceptoval aj ako oprávneného podávateľa sťažnosti (sťažovateľa), pričom dokonca o jeho žiadosti pozitívne rozhodol a umožnil aj ďalším 17 subjektom, aby sa podľa § 93 ods. 1 OSP stali vedľajšími účastníkmi konania pred ním, hoci im zo žiadneho ustanovenia zákona č. 38/1993 Zb. (správne malo byť uvedené Z. z.) takéto postavenie nevyplyvalo, čo zdôvodnil inštitútom vedľajšieho účastníctva ako „zaistenia pomoci“ v konaní, ak vystupuje na strane orgánu verejnej moci (v danom prípade všeobecného súdu) a podporuje jeho obranu.

Poukázala ďalej na to, že k prekonaniu právneho názoru podľa sp. zn. II. ÚS 197/07 došlo aj v prevažnej časti rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých najvyšší súd konal s vedľajším účastníkom alebo postavenie vedľajšieho účastníka akceptoval napr. v konaniach 8SŽ/10/2007, 8SŽo/440/2009, 6SŽo/433/2009, 6SŽo/187/2010, 8SŽo/127/2008, 6SŽo/536/2009, 8SŽo/51/2008, 6SŽo/334/2009, 10SŽo/51/2011, 6SŽo/135/2010, 8SŽo/136/2008 dodajúc, že v konaní sp. zn. 8SŽo/191/2010 dokonca najvyšší súd konal až s 27 vedľajšími účastníkmi.

Odvolávajúc sa na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6SŽo/253/2009, v ktorom najvyšší súd uviedol, že : „...základným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníka v správnom súdnictve by malo byť, aby vedľajší účastník bol takým účastníkom už v konaní, v ktorom bolo preskúmané rozhodnutie, alebo ak sa ho takéto konanie bezprostredne týka. T.j. v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov /ďalej len „správny poriadok“/ by mal byť aspoň tzv. zúčastnenou osobou (§ 15a správneho poriadku), nakoľko v správnom konaní na rozdiel od občianskeho súdneho konania nevystupujú ďalšie subjekty (napr. vedľajší účastník alebo účastník pre určitý úsek konania)“ mala za to, že tieto podmienky určené súdom spĺňa, nakoľko v správnom konaní nemala postavenie účastníka, hoci toto postavenie mala mať, k akej náprave malo viesť žalobkyňou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

Predmetom súdneho prieskumu je zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu č. j.: VD 1567/2010 Gns z 25. júna 2012, ktorým ako príslušný správny orgán podľa § 26 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov v spojení s ustanovením § 69 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v konaní o proteste prokurátora v Čadci sp. zn. Pd 38/12-4 z 30. mája 2012 vyhovel protestu prokurátora a opatrenie Mesta Čadca pod sp. zn. VD/2009/843 Gns z 27. júla 2009 zrušil.

Z odôvodnenia samotného protestu prokurátora je zrejmé, že dôvodom jeho vydania bola skutočnosť, že predmetná stavba, jej charakter, rozsah a začlenenie do druhu stavieb je takého rozsahu, že nie je postačujúce iba ohlásenie stavby, ale je potrebné vydanie stavebného povolenia, pričom uvedené bolo

zistené na základe opätovne vykonanej kontroly danej stavby, ktorá sa uskutočnila na základe podnetu spoločnosti MTS a.s.

Spoločnosť MTS a.s. svojím podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 16. novembra 2012 navrhla v súlade s ustanovením § 93 ods. 3 OSP, aby konajúci súd rozhodol o pripustení jej vedľajšieho účastníctva na strane žalovaného správneho orgánu dôvodiac ustanovením § 93 ods. 1 OSP s tým, že existenciu jej právneho záujmu na výsledku konania vzhľadla v skutočnostiach preukazujúcich možné ovplyvnenie jej právneho postavenia doplniac, že bola podávateľom podnetu, na základe ktorého Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky vo svojom stanovisku z 7. februára 2011 č. k. 08152/2011/SCDPKaIP/07023 uviedlo zásadné stanoviská o povinnosti správneho orgánu viesť vo veci stavebné konanie s vydaním stavebného povolenia, v ktorom bude uznané aj jej účastníctvo.

Podľa § 250 ods. 1 OSP účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 93 ods. 1 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 3 OSP do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

V prejednávanej veci ide o konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (Správne súdnictvo), konkrétne podľa druhej hlavy piatej časti (Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov), ktoré je upravené v § 247 až § 250k OSP. Základná charakteristika tohto konania je vymedzená v ustanovení § 247 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého sa podľa ustanovení druhej hlavy postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Predmetom konania je súdny prieskum konkrétneho rozhodnutia správneho orgánu - individuálneho správneho aktu a postup správneho orgánu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. Úlohou súdu je posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, teda to, či správny orgán pri vydávaní rozhodnutia rešpektoval príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V konaní podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je okruh účastníkov taxatívne stanovený v ustanovení § 250 OSP. Účastníkmi konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sú žalobca a žalovaný. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 250 OSP navyše definuje, koho možno za žalobcu a žalovaného považovať. Účastníkmi konania o žalobe prokurátora je prokurátor, účastníci správneho konania a správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni.

Novelou Občianskeho súdneho poriadku zákonom č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15. októbra 2008 bolo ustanovenie § 250 ods. 1 OSP doplnené druhou vetou, podľa ktorej súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Pôjde tak o účastníkov správneho konania, ktorí nepodali žalobu, pretože sú s rozhodnutím správneho orgánu spokojní, avšak jeho zrušením by mohli byť ich práva a povinnosti dotknuté.

Ustanovenie § 246c ods. 1 veta prvá OSP umožňuje, aby sa na konania podľa piatej časti Občianskeho

súdneho poriadku primerane aplikovali aj ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku, avšak iba za predpokladu, že určitá otázka nie je priamo upravená v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Do okruhu otázok priamo neupravených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nespadá otázka účastníkov, resp. vedľajších účastníkov konania. Na účely konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku zákonodarca jednoznačne vymedzil okruh účastníkov tohto konania s možnosťou pribratia do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté. Predpokladom prípustnosti iného účastníka do konania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je, že bol účastníkom už v správnom konaní, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie, a že jeho práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté teda jeho účasť v súdnom konaní je viazaná na účasť v administratívnom konaní, ktorého výsledkom je napadnuté rozhodnutie. Vzhľadom na široké vymedzenie účastníkov konania v zákone č. 71/1967 Zb., nemalo by dochádzať k tomu, že sa v konaní pred súdom ocitne osoba, ktorá v administratívnom konaní bola celkom nečinná. Ak netvrdí osoba už pred správnym orgánom, že môže byť rozhodnutím na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach dotknutá a svojou nečinnosťou sa vzdá svojich práv v administratívnom konaní, nie je dôvod poskytovať jej potom možnosť uplatňovať tieto práva až v súdnom konaní, pretože ochrana poskytovaná súdmi v správnom súdnictve má subsidiárnu povahu vo vzťahu k ochrane poskytovanej správnymi orgánmi.

V danom prípade však spoločnosť MTS a.s. domáhajúca sa postavenia vedľajšieho účastníctva v konaní nemala legitímnu možnosť ovplyvniť priebeh správneho konania, nakoľko v preskúmanom prípade bolo vydané v súlade s § 16 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov len oznámenie k ohláseniu drobnej stavby, v ktorom sa konštatuje, že k uskutočneniu dobrej stavby „Úprava odstavnej plochy“ na pozemku 708/1 v katastrálnom území nemá stavebný úrad námietky. Z uvedeného dôvodu preto nie je možné posudzovať oprávnenosť vstupu spoločnosti MTS a.s. do konania podľa ustanovenia § 250 ods. 1 veta druhá OSP.

V správnom súdnictve však nie je možné absolútne vylúčiť aplikáciu ustanovenia § 93 OSP, nakoľko sa nedá stopercentne ustáliť, že by preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu konajúceho správneho orgánu nemohlo ovplyvniť právny záujem konkrétneho subjektu práva v podobe vplyvu tohto rozhodnutia na jeho práva a povinnosti vyplývajúce mu však iba z hmotného práva. V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 140/2005, ktorého ratio decidendi znie nasledovne : „Predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v konaní je právny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku sporu, t.j. právny záujem na úspešnosti v spore u toho účastníka, ku ktorému pristúpil. O právny záujem ide vtedy, ak rozhodnutím súdu vo veci bude dotknuté právne postavenie vedľajšieho účastníka (jeho práva a povinnosti vyplývajúce z hmotného práva)“.

Dotknutie právneho postavenia spoločnosti MTS a.s. v oblasti jej práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva však najvyšší súd nevzhladol. Samotné podanie podnetov smerujúcich k zrušeniu oznámenia stavebného úradu je nedostatočné na priznanie jej postavenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného správneho orgánu. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že žalobou bolo napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora, avšak v konaní o proteste prokurátora nedisponovala spoločnosť MTS a.s. žiadnym procesným právom zaručujúcim jej postavenie účastníka správneho konania, ktoré by jej následne umožňovalo relevantne ovplyvniť výsledok tohto súdneho prieskumu. Preto neexistoval zákonný dôvod na pripustenie spoločnosti MTS a.s. do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného správneho orgánu.

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd postupom podľa § 220 OSP v spojení s § 93 ods. 3 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že vstup spoločnosti MTS a.s. ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného správneho orgánu nepripustil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol jednomyselne, pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.